

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Onze vraag aan u

Bij MCNV dromen we dat kinderen kunnen opgroeien om een gezond en gelukkig leven te leiden. Een van de belemmeringen die voorkomt dat kinderen dit bereiken, is gebrek aan goede voeding. In Phu Yen en Savannakhet helpen we mensen op weg met het verbouwen van voedingsrijke gewassen, kooklessen voor moeders en een voedzame (school)maaltijd voor de kleinsten. Met €25.000 kunnen we in Vietnam en Laos doorgaan met kleine, maar structurele verbeteringen in de bestaanszekerheid van de dorpsbewoners.

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Dromen van een leven zonder honger!

In dit nummer onder meer:

Donateurs in actie!

Terugblik 2019

Actie: voedingsprojecten VN en Laos

Mijn verhaal: Ad van Hout, Els Biemans-Driessen

Boekbespreking Ocean Vuong

Hartelijk dank!

In 2019 vroegen wij u om bij te dragen aan vier speciale programma's in Vietnam en Laos. U gaf gehoor aan onze oproepen om mee te doen en doneerde mooie bedragen. Naast deze extra bijdragen, gaf u ook via eenmalige schenkingen, maandelijkse donaties en legaten. We kunnen samen met u terugkijken op een

goed jaar, met resultaten die ons in staat stellen om de projecten in Vietnam en Laos voort te zetten. Heel hartelijk dank voor al uw steun en betrokkenheid! ◀

Karin Vlug & team MCNV

€ 25.297

Kredietgroepen - Ben Tre

€ 22.861

Beter eten voor kinderen - Phu Yen en Nong

€ 23.825

Tienermeisjes - Huong Hoa

€ 31.155

Support Center kinderen met handicaps - Dien Bien

Karin Vlug op bezoek bij MCNV Laos

“Wat is de natuur in Laos toch overweldigend! De meanderende Mekong rivier in Luang Prabang, de vroegere hoofdstad van Laos, met haar specifieke geur en kleur, de vele eettentjes en vriendelijke straatjes waar ineens weer een indrukwekkende stoepa of tempel opduikt. Het is een feest daar te zijn. En als je dan zo dichtbij (1 uur vliegen van Luang Prabang naar Vientiane) het MCNV-kantoor bent, dan ga je natuurlijk langs om met de collega's bij te praten en samen lekker te eten. Mooie plannen voor 2020, maar daarover leest u later dit jaar meer!” ◀

v.l.n.r. Recebba Derry, Phetnapha Phousongphouang, Khanphoungneune Volaot, Karin Vlug. In huisje: Kannika Keohavong, Léonie Venroij

Uw betrokkenheid blijft onverminderd groot

MCNV heeft nog steeds veel actieve en betrokken donateurs en daar zijn we heel erg trots op. Deze bijzondere acties voor Vietnam en Laos zijn recent gehouden, we delen ze graag met u.

ACTIE: INZAMELING VOOR SUPPORT CENTER DIEN BIEN PHU

Donateur Piet Groeneveld hield in maart in zijn kerk in Nieuwerkerk aan den IJssel een speciale inzamelactie voor het nieuwe Support Center voor kinderen met een handicap in Dien Bien Phu.

Piet en zijn vrouw Lieke zijn van plan in november, tijdens een rondreis door Vietnam, zelf een bezoek te brengen aan het nieuwe Support Center. MCNV speelde een adviserende rol bij de bouw en de opzet ervan. Kinderen met diverse handicaps in de provincie Dien Bien kunnen er spelen en leren en worden er vroegtijdig behandeld. Piet zamelde een mooi bedrag in van € 225,-.

ACTIE: BOUWSTENEN VOOR KINDEREN IN LAOS

In Heemskerk zamelde docent Peter Heere afgelopen december Duplo bouwstenen in voor schoolkinderen in Laos. Twee jaar geleden bezocht Peter al een aantal MCNV-projecten in Vietnam en daarvoor hield hij toen een inzameling van voetbalschoenen, ballen, pionnen, shirtjes etc. Twee koffers vol voetbalspullen vonden in Dong Ha hun weg naar de jonge voetballertjes. Nu wilde hij iets anders voor jonge kinderen en kwam hij op het idee van Duplo. De bouwstenen uit Heemskerk kwamen terecht op een school in Nong, een grote verrassing voor de kinderen, die er meteen mee aan de slag gingen. ◀

Donateurs in actie!

Corona update april 2020

De MCNV-kantoren in Vietnam, Laos en Amsterdam zijn als gevolg van de Corona-maatregelen grotendeels gesloten. In Vietnam en Laos gelden reisbeperkingen waardoor de projecten minder of niet bezocht kunnen worden en groepsactiviteiten zijn afgelast, maar de projecten gaan zo veel mogelijk door. De donateursreis van april 2020 is uitgesteld. Al onze medewerkers werken zoveel mogelijk vanuit huis, ook in Nederland en natuurlijk blijven we goed bereikbaar per mail en telefoon. Houd ook onze website www.mcnv.org in de gaten.

Namens het MCNV-team wensen wij u de komende periode een goede gezondheid en veel sterkte!

Dromen van een leven zonder honger!

Betere voeding geeft meer kans

Van MCNV's oprichtingsjaar 1968 tot ver in de jaren '90 lag de nadruk van ons werk op het medische vlak. Maar terwijl onze medewerkers in de dorpen in het binnenland bezig waren met malaria- en tbc-bestrijding, moeder- en kindzorg en workshops voor gezondheidswerkers, zagen ze ook dat alleen aandacht voor de gezondheid van de mensen niet voldoende zou zijn om ze een echte kans op een beter leven te geven. De mensen leden honger, hadden nauwelijks mogelijkheden om zelf hun voedsel te verbouwen, weinig of geen werk en dat bij elkaar opgeteld zorgde voor grote armoede.

Als je in een dorp aan 't werk bent om de gezondheid van de mensen te verbeteren, kun je moeilijk je ogen sluiten voor de armoede en de slechte omstandigheden waaronder ze leven", zei Ron Marchand bij aanvang van de eerste Livelihood-programma's in de jaren '90. Een van de eerste dingen waar we toen mee begonnen was het aanmoedigen andere gewassen te verbouwen, met meer voedingswaarde, een rijkere oogst en een betere prijs op de markt. De overheid gaf zaden en mest, MCNV trainde de boeren en dorpsbewoners en hielp ze met de uitvoering van hun meerjarenplannen. Onze donateurs ondersteunden deze werkwijze van harte en zo konden we in de jaren daarna onze programma's in Vietnam stap voor stap uitbreiden naar het versterken van de capaciteit van mensen om in hun levensonderhoud te voorzien.

Honger, ook over de grens

Net over de grens in de Laotiaanse provincie Savannakhet lijkt het of mensen nu nog leven als in Vietnam twintig jaar geleden. Toen MCNV'ers er op verzoek van de overheid voor het eerst kwamen, troffen ze daar mensen aan onder erbarmelijke leefom-

op goede toekomst

standigheden. De Ho Chi Minh route liep hier door Laos, er werd onevenredig zwaar gebombardeerd en de grond ligt nu nog vol met granaten en mijnen, met alle risico's van dien. Door gebrek aan veilige en vruchtbare landbouwgrond is er veel ondervoeding. Schoon water en goede hygiëne ontbreken, de mensen zijn erg bevattelijk voor ziektes. Er is weinig betaald werk zodat de kinderrijke gezinnen van een zeer laag inkomen moeten rondkomen.

De regering van Laos wil deze situatie wel aanpakken maar weet niet hoe en heeft organisaties zoals MCNV om advies gevraagd. Wij begonnen meer dan tien jaar geleden in

"Je kunt niet weggijken van armoede"

het district Nong met de introductie van de rijstbank, een rijstvoorraad voor barre tijden, en de aanleg van waterpompen in de dorpen. Mensen hebben méér nodig dan alleen medische hulp en u, trouwe donateurs, steunt onze programma's in Laos zoals u ook de mensen in Vietnam altijd een warm hart hebt toegedragen.

Twee landen, één oplossing!

We schreven vorig jaar dat we twee meerjarige programma's begeleiden in enkele afgelegen dorpen in Phu Yen en Savannakhet waarbij het uitbannen van ondervoeding bij kinderen onder de vijf jaar voorop staat. De omstandigheden in beide streken zijn vergelijkbaar en de ervaring die we in Vietnam hebben opgedaan komt dan ook goed van pas in Laos.

Er zijn al veel verbeteringen tot stand gekomen in de dorpen, maar zoals u weet gaan structurele veranderingen langzaam, ook in Vietnam en Laos. We kunnen nog meer stappen zetten met onze voedingsprogramma's, want het is onze droom om veel meer kinderen te laten opgroeien zonder honger. Dat vindt ook Rebecca Derry, MCNV-directeur in Laos: "Bij MCNV Laos dromen we dat kinderen kunnen op groeien om een gezond en gelukkig leven te leiden. Een van de belemmeringen die voorkomt dat kinderen dit bereiken, is gebrek aan goede voeding. Momenteel lijdt meer dan 60% van de kinderen in dorpen in Laos aan de gevolgen van ondervoeding. Dit is een probleem van de lange termijn en van duurzame

"Ondervoeding belemmert een gezond en gelukkig leven"

oplossingen. Als gevolg van ontbossing en klimaatverandering zullen deze families, als er niets gebeurt, ondervoeding blijven ondervinden en zullen ze steeds minder toegang krijgen tot voedsel uit de bossen. Het CANTEEN-programma pakt dit probleem aan met de aanleg van moestuintjes bij de huizen. Door gezinnen te leren op kleine percelen zeer voedingsrijke gewassen te verbouwen, kunnen zij voorzien in betere voeding voor iedereen. Wij hopen dat deze kleine, duurzame veranderingen grote gevolgen kunnen hebben voor de families van Laos!"

Overheid doet nu ook mee

In Vietnam ziet programmamanager Dai al kansen voor een schaalvergroting van het NSA-voedingsproject in Phu Yen: "Voedselonzekerheid en ondervoeding is in de hooggelegen dorpen een hardnekkig probleem en voedingsrijke landbouw is een effectief en geschikt hulpmiddel gebleken. Het Vietnamese Ministerie van Landbouw heeft een Zero Hunger-programma opgestart en bij een recente pilot in de provincie Phu Yen hebben ze gebruik gemaakt van MCNV-modellen. Als de overheid besluit deze over te nemen, zullen onderdelen van ons programma, zoals voeding van de eerste 1000 dagen en het schoolmaaltijden beleid, de komende jaren verschil kunnen maken in het leven van heel veel kinderen en hun families." ◀

CANTEEN en NSA

Mensen in Vietnam en Laos zijn gek op afkortingen en zijn er ook heel creatief in. CANTEEN staat voor Collaboration And Networking To Enhance Education and Nutrition, maar 'Canteen' roept ook meteen het beeld op van de schoolkantine waar de kinderen hun maaltijd krijgen. Nutrition Sensitive Agriculture (NSA) is het verbouwen van voedingsrijke gewassen.

Onze vraag aan u

De voedingsprogramma's in Phu Yen en Savannakhet in een notendop: we helpen dorpingen om voedingsrijke gewassen te verbouwen op een stuk land naast hun huis. We leren moeders hoe ze de nieuwe groenten kunnen klaarmaken. De kleinsten krijgen op school of speelplaats elke dag een voedzame maaltijd en we adviseren over schoon drinkwater en hygiëne. Ook is er extra begeleiding voor zwangere vrouwen en pasgeboren kinderen. We vragen uw steun om honger in deze dorpen voorgoed uit te bannen, onze droom! Met € 25.000 kunnen we dit jaar in beide landen doorgaan met kleine, maar structurele verbeteringen in de bestaanszekerheid van de dorpsbewoners.

Heel hartelijk dank voor uw (extra) bijdrage!

Joris Ivens postuum geëerd met Medaille van Vriendschap

Door Tom Fluitsma

Filmmaker Joris Ivens kwam in 1964 naar Vietnam op uitnodiging van de Noord-Vietnamese regering. Twee maanden later begonnen de Amerikanen het land te bombarderen. Met de camera was Ivens getuige van wat hij betitelde als 'de grootste koloniale oorlog'. Hij bleef tot in 1970 in Vietnam films maken, regelmatig met gevaar voor eigen leven. Nu, vijftig jaar later, heeft de Vietnamese regering postuum de Vriendschapsmedaille aan Joris Ivens toegekend, als waardering voor zijn vriendschap en zijn solidariteit met de Vietnamese vrijheidsstrijd. Het initiatief om Joris Ivens deze medaille uit te reiken werd genomen door enkele Vietnamese burgers, die in november 2018 het Internationale Joris Ivens Symposium in Hanoi bijwoonden.

De uitreiking vond plaats op 16 januari jl. in de Vietnamese Ambassade in Den Haag. De medaille werd in ontvangst genomen door Annemiek Nooteboom, kleindochter van een zus van Joris Ivens. Ambassadeur mevrouw Ngo Thi Hoa verwelkomde de zeventig gasten, waaronder enkele vertegenwoordigers van MCNV. Zij onderstreepte hoe belangrijk het was dat Joris Ivens en zijn vrouw Marceline Loridan in de zware oorlogsjaren in Vietnam waren. Hoe bijzonder en gevaarlijk dat voor hen is geweest schetste Gerben de Jong, Nederlands ambassadeur in Vietnam van 2001 tot 2005.

Hij vertelde dat President Ho Chi Minh aanvankelijk geen toestemming wilde geven dat Ivens de tengere Marceline Loridan naar het oorlogsgebied zou meenemen. Hij zag echter het getatoeëerde nummer op haar arm en zei toen: 'Als je de hel van Auschwitz hebt overleefd kan je ook naar dit oorlogsgebied'. André Stufkens van de Europese Stichting Joris Ivens gaf een overzicht van Ivens' filmloopbaan en presenteerde nieuwe feiten over Ivens relatie met Vietnam sinds 1945, gebaseerd op bronmateriaal. Hij toonde ook de nieuwe film 'Joris Ivens and the wind of Vietnam', waarin het werk van Ivens in Vietnam is gedocumenteerd. Ad Spijkers, adviseur van de Joris Ivens stichting en al zijn hele leven actief bij de ontwikkelingen in Vietnam betrokken, legde een link van die tijd naar het heden. Vanuit die vreselijke oorlogssituatie heeft Vietnam zich ontwikkeld tot een belangrijke (economische) factor in Zuidoost Azië, dankzij economische veerkracht, een relatief jonge bevolking en internationale samenwerking. Als waardig slot van de ceremonie werd een korte film vertoond over de ontmoetingen van Joris Ivens met Ho Chi Minh. ◀

In het Vietnamese televisienieuws werd aandacht besteed aan deze bijeenkomst. Geïnteresseerden kunnen het VTV4 nieuws bekijken op Youtube <http://tiny.cc/yrmvzj> of scan de QR code.

Ambassadeur Ngo Thi Hoa en Annemiek Nooteboom

Muziektheater over Vietnamese bootvluchteling

Minh Vu schreef in 2017 een boek over zijn vlucht uit Vietnam in 1981. Naar aanleiding van dit boek reisde theatermaker Dick van den Heuvel met Minh Vu door Vietnam en bezocht de plekken waar het verhaal zich afspeelde. Dat resulteerde in de theatervoorstelling Vietnam, die dit voorjaar in de Nederlandse theaters te zien is.

Het verhaal van Minh Vu

De vader van de kleine Minh Vu ziet geen toekomst voor hem en zijn gezin. Hij besluit om een boot te bouwen van spijkers en planken die hij vindt. En op een dag zegt hij tegen zijn vrouw en kinderen "we gaan". Drie dagen slepen ze die boot dwars door de moerassen om uiteindelijk de zee te bereiken. Daar denken ze dat er boomstammen in het water drijven, maar dat zijn de lijken van andere vluchtelingen die het niet gehaald hebben. Op zee is een Nederlands koopvaardijchip, met aan boord de kapitein met zijn vakantievierende zoontje. Het schip heeft als instructie 'niemand meenemen' maar de jongen ziet het bootje en eist dat zijn vader de vluchtelingen meeneemt, "anders zwem ik er naar toe." Zo komt het gezin naar Nederland.

"Mijn vader heeft zich altijd afgevraagd of hij er goed aan heeft gedaan. Er wordt weinig gesproken over die dagen die we op zee hebben doorgeemaakt. Ik weet dat ik een jochie was van twee maanden. Dat er geen drinken en eten op de boot waren en dat ik eigenlijk zo goed als dood was. We werden opgepikt door een Nederlandse olietanker en dat had echt geen dag later moeten gebeuren... dan had ik het niet overleefd." zegt Minh Vu.

In de theatervoorstelling reconstrueren vier jonge acteurs de reis van het gezin Vu. Kijk op www.vietnamtheater.nl voor nieuwe speeldata (ivm coronamaatregelen).

Speciaal voor MCNV-donateurs!

Het boek van Minh Vu is momenteel uitverkocht, maar namens Homemadeproductions mogen wij nog 10 exemplaren weggeven. Mail uw naam en adresgegevens aan info@mcnv.nl met in de onderwerpregel Boek Vietnam. Vermeld ook uw voorkeur voor boek, luisterboek of e-book. ◀

Waarom steunt u de mensen in Vietnam en Laos, vroegen wij vorig jaar en u schreef ons mooie, soms aangrijpende maar vooral herkenbare verhalen. Deze keer is het woord aan Ad van Hout en Els Biemans-Driessen.

Vietnam en Verliefd

Begin jaren zeventig. Die geuzennaam kwam pas later, maar ook toen al was Nijmegen een bruisend Havanna aan de Waal. Als linkse studenten waren we solidair met elke strijd tegen vermeend onrecht.

Op de universiteit, in de stad, in Nederland, maar ook ver daarbuiten. Zoals in Vietnam waar een dapper volk streed tegen een

Ad van Hout

machtige vijand. Een vijand die daarbij geen middel, hoe smerig ook, onbeproefd liet. Agent Orange werd ingezet om hele stukken oerwoud te ontbladeren en landbouwgronden te vergiftigen. In de delta van de Rode Rivier werden dijken gebombardeerd om rijstooigsten te vernietigen en mensen uit hun dorpen te verjagen. Voor het eerst viel de term Ecocide: het vernietigen van kwetsbare ecosystemen om zo het Vietnamese volk op de knieën te krijgen. Voor ons reden om in Nijmegen in oktober 1972 op de universiteitscampus het congres 'Ecocide in Vietnam' te organiseren. Met beroemde sprekers als de geograaf Yves Lacoste en de dijkexpert Daniël Mandelbaum. Ik mocht op het congres verslag doen van de Derde Zitting van de Internationale Commissie van Onderzoek naar de VS-misdaden in Indochina die een week eerder plaatsvond in Kopenhagen en die ik als lid van de Brede Vietnam Beweging Nijmegen had mogen bijwonen. Een maand later bezocht ik in Parijs een bijeenkomst van de Stockholm Conference on Vietnam. Daar ontmoette ik vertegenwoordigers van de FUNK, de

Cambodjaanse bevrijdingsorganisatie geleid door later voor genocide veroordeelde lieden als Pol Pot en Khieu Samphan. Twee van de Cambodjanen die ik in Parijs tegenkwam haalde ik een jaar later met een taxi op bij het station van Nijmegen; uitgenodigd om te spreken op een door de Brede Vietnam Beweging Nijmegen georganiseerde conferentie over Cambodja. Een pijnlijke herinnering. Misschien hadden zij toen al onschuldig bloed aan hun handen?

Vietnam werd bevrijd in 1975, ik studeerde in hetzelfde jaar af, ging voor de klas staan en werd een trouw donateur van MCNV. In 2016 nam ik deel aan een Vietnamreis voor MCNV-donateurs. Ik keek mijn ogen uit in het land waar wij ons toen terecht zo druk voor maakten: niet te geloven hoe groot de vooruitgang is als je weet dat het land dik veertig jaar geleden nog volledig in puin lag. Hoogtepunt was voor mij het bezoek aan het MCNV-museum in een vleugel van het voormalige Holland-ziekenhuis in Dong Ha. Tot mijn grote verrassing hing daar, mooi ingelijst en achter glas, het felgroene affiche van het congres 'Ecocide in Vietnam'. Vol trots poseerde ik voor dat affiche voor een foto, samen met mijn vrouw Marjan. Dezelfde Marjan waarop ik tijdens dat Ecocide-congres in 1972 verliefd werd en die nu, bijna 48 jaar later, nog altijd mijn vrouw is.

Ad van Hout, Nijmegen

Mijn band met Vietnam

1961: ik was 14-15 jaar, woonde in Blerick en zat op de Mulo. Het was in die tijd gebruikelijk om correspondentievriend(inn)en te hebben over de hele wereld. Zo kon je vreemde talen oefenen. Van een klasgenootje kreeg ik de naam en het adres van Nguy n tri Ho n uit Zuid-Vietnam. Tot ongeveer 1965 hebben we regelmatig brieven gewisseld over van alles en nog wat. De correspondentie is gestopt in 1966. Ho n was getrouwd en hij had nu geen tijd meer om brieven te schrijven. Grote verbazing in mei 1972: er was een brief van Ho n op mijn oude adres aangekomen. Ik was inmiddels getrouwd en verhuisd naar

Eindhoven. Ho n was gescheiden, had zijn studie afgerond en had een baan bij de overheid. Na december 1973 heb ik geen brieven meer gekregen. Natuurlijk was ik heel geïnteresseerd in alles wat er zich afspeelde in Vietnam. Ik volgde het nieuws over Vietnam en vanaf de jaren '70 ben ik donateur van MCNV. In 1976 of 1977 kreeg ik een brief van een zus van Ho n met een noodkreet. Hij zat in een "heropvoedingskamp" en zijn gezondheid was heel slecht. Ik heb nog medicijnen opgestuurd met hulp van een apotheker in Veghel en dankzij de vertaling van de Franse medicijnnamen door dr. Go Lam San, toenmalig bestuurslid van MCNV. Toen er vanuit Vietnam om geld werd gevraagd en ik het idee had, dat de brieven die ik kreeg, opengemaakt en dichtgeplakt waren, ben ik gestopt. In 2011 hebben mijn man en ik een indrukwekkende rondreis door Vietnam gemaakt. Natuurlijk moest ik tijdens de reis wel aan mijn vroegere schrijfvriend denken. Zou hij nog leven en hier ergens wonen? Maart 2013... ik kreeg een telefoontje uit Blerick: er was op het oude adres van mijn ouders een brief voor mij uit de VS aangekomen. Een brief van Ho n! Wat een geluk dat de bewoners hebben kunnen achterhalen waar ik woonde! Ho n woont sinds 1993 in de VS met zijn vrouw en zoon. Vanaf die maand schrijven we af en toe een (echt!) briefje of kaart, e-mailen kan hij niet. Omdat ik wel mijn mailadres aan hem had doorgegeven, ben ik in contact gekomen met zijn Vietnamese nichtje. Zij is in 2014 en 2015 in Nederland geweest, heeft een jaar gestudeerd in Wageningen en daar een master gehaald. We hebben elkaar enkele keren ontmoet en heel gezellig contact gehad. Mijn ruim 50 jaar oude band met Vietnam blijft voorlopig nog wel bestaan! ◀

Els Biemans-Driessen, Boekel

Door Willem Eikelboom

Vertaald als “Op aarde schitteren we even” is dit boek het verhaal van een 28-jarige schrijver die zich rekenschap geeft van zijn leven. Hij doet dat in de vorm van een brief aan zijn moeder, zijn moeder die niet kan lezen en als Vietnamese in de VS al helemaal geen Engels beheerst. De schrijver woont met zijn moeder en grootmoeder in een armoedige flat in Hartford, Connecticut, nadat ze Vietnam in de jaren '80 zijn ontvlucht vanwege de armoede.

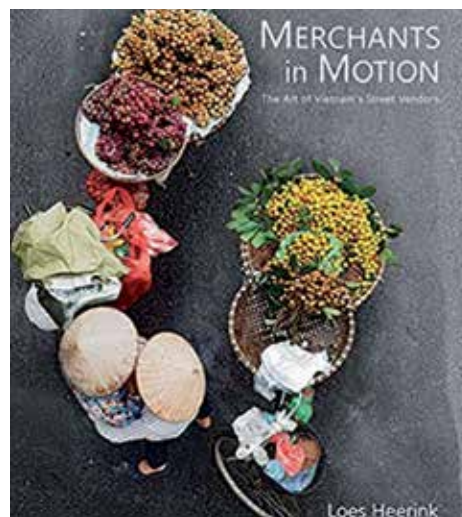
Het boek is een opeenvolging van scènes zonder veel chronologie, gaandeweg wordt de samenhang in het verhaal duidelijk. Er zijn terugblikken naar de situatie van zijn grootmoeder tijdens de oorlog in Vietnam, hoe hij als klein kind opgroeit in de VS, hoe zijn moeder keihard moet werken om aan eten te komen, hoe ze door haar man het ziekenhuis in wordt geslagen, hoe zij op haar beurt het kind slaat of een theepot tegen zijn hoofd gooit

Ocean Vuong: On earth we're briefly gorgeous

(en het daarna goedmaakt met een bezoekje aan McDonalds), hoe zijn grootmoeder hem in bescherming neemt. Beelden van het racisme in de VS, de medicijnenverslaving gecombineerd met cocaïne en heroïne, de doden als gevolg van een overdosis, de taalproblemen, bijvoorbeeld als zijn moeder met gebaren de slager probeert duidelijk maken dat ze een ossenstaart wil kopen. Hij werkt in de zomermaanden op het land bij de tabaksoogst en ontmoet daar Trevor waarmee hij steeds verdergaande seksuele ervaringen heeft. En die op 22-jarige leeftijd overlijdt aan een overdosis, op zijn 15e verslaafd geraakt aan OxyContin, een opiumbevattende pijnstiller die hij kreeg vanwege een gebroken enkel. Na een maand is de enkel hersteld en hij voorgoed verslaafd. In een gesprek met zijn moeder vertelt hij haar dat hij niet van meisjes houdt en zij vraagt: ga je nu jurken dragen, wanneer is dit begonnen, ik heb toch een gezonde, normale jongen gebaard? Daarna heeft zij hem ook iets te vertellen, een onthulling die de zoon onthutst achterlaat. Aan het eind van het boek kijkt hij nog een keer terug naar de geschiedenis van zijn grootmoeder, die in Vietnam tijdens de oorlog wegliep uit haar gedwongen huwelijk maar door haar ouders niet meer binnengelaten wordt. Zij bedenkt voor zichzelf de nieuwe naam Lan, Orchidee, en belandt in de prostitutie. Zij brengt Roos voort die weer een zoon, de schrijver, baart. “Al die tijd hield ik mijzelf voor dat we uit de oorlog waren geboren, maar ik had het fout, Ma. We werden uit schoonheid geboren”. De schrijver mijmert verder over schoonheid: een mensenleven is slechts een oogwenk, vergeleken met de geschiedenis van de planeet. Als je schittert van geboorte tot de dood, is dat slechts kortstondig. Zoals een zonsondergang, die alleen bestaat op de rand van zijn eigen verdwijning. Zijn moeder gelooft in reïncarnatie en hij hoopt dat ze terugkeert in een kamer vol boeken, met ouders die verhaaltjes voor het slapengaan voorlezen in een land vrij van oorlog.

Zo schetst hij een beeld van zijn liefde voor zijn moeder en zijn diep gevoelde behoefte aan contact.

Ocean Vuong debuteerde met een gedichtenbundel, en dat is merkbaar. Hij kan met weinig woorden een sterk beeld oproepen, tegelijk is het soms genadeloos concreet. Het verhaal is zowel poëtisch als zeer rauw. Of, zoals hij aan zijn moeder schrijft: “Ik vertel je niet zozeer een verhaal als wel een schipbreuk, de drijvende brokstukken, eindelijk leesbaar”. ◀

Merchants In Motion is een creatief fotoboek van de Nederlandse fotograaf Loes Heerink. Een prachtig boek vol unieke portretten van Vietnamese straatverkopers.

In samenwerking met Vietnam Journey kunnen wij het boek te koop aanbieden voor € 25,- waarvan € 5,- ten goede komt aan onze projecten in Vietnam en Laos. Prijs is inclusief verzendkosten.

Bestellen kan door overmaking van het bedrag op NL07 INGB 0001 7064 15 t.n.v. MCNV, o.v.v. fotoboek. U ontvangt de bestelling binnen twee weken na overmaking van het betreffende bedrag.

Kijk voor ons privacybeleid op onze website www.mcnv.org

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:

Naam.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Email.....

Bedrag E.....per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0

van IBAN rekening.....

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NL16 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis,
Sietske de haan, Karin Vlug

Eindredactie

Saskia Stevens

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

